

lemmer, der repræsenterer de Kredse, i hvilke disse Ekspeditioner findes, ikke at blive alt for forstrækkede derover; for det betyder ikke, at Udvalget har fundet det særlig urimeligt at oprette dem paa disse Steder. Det betyder noget ganske andet, nemlig, at Udvalget har plejet Overvejelser, dels indbyrdes og dels med Ministeren, om man ikke kunde komme til en anden Ordning af disse Forhold i det hele taget. I Stedet for Indskrænkning er det altsaa snarere Udvidelse paa dette Omraade, der har staadt for Udvalget som det ønskelige. Vi have ment, at der maatte kunne oprettes Postekspeditioner ved adskillig flere Stationer end nu, men have samtidig ment, at det maatte kunne naaas for et betydelig mindre Beløb end det her forlangte. En Stationsforstander paa en saadan Landstation har jo ikke saa meget at bestille, at han ikke vilde kunne overtage en Postekspedition og gøre det for et lille Honorar. Det vil i Reglen alligevel være kærkomment for en saadan Stationsforstander at faa det Tillæg til sin Løn mod at faa det ikke meget betydelige Arbejde, her er Tale om. Noget Kontorhold maatte der jo til, men vi have i alt Fald ment, at det samlede Beløb, han fik, maatte kunne holdes langt under de 1250 Kr., som nu normeres. Ministeren var ikke ganske enig med os i den Betragtning og antydede derimod et noget andet Grundlag, som jeg dog ikke skal komme dybere ind paa, fordi det kun blev ved Antydninger, og fordi vi ville fortsætte vore Forhandlinger derom til 3dje Behandling. Han mente, det var mere praktisk at gaa til en videre Udvikling af Brevsamlingstederne, saaledes at de kom til i højere Grad at tilbedstgøre Befolkningens Trang; end tidligere og saaledes, at de til Dels i alt Fald kunde gøre Oprettelsen af ny Postekspeditioner overflødig. Det er naturligvis en Tanke, vi ikke ubetinget have kunnet afvise. Vi maa nærmere afvente, hvorledes dette kan udformes, og det betyder Forbeholdet; at vi ville tage Spørgsmaalet under nærmere Overvejelse til 3dje Behandling. Det næste Punkt, Nr. 42, er det, som den højtærede Minister allerede hentydede til under det foregaaende Afsnit, nemlig Rægtelsen af 22 ny Postbude i Kjøbenhavn. Det er Flertallet, som vil nægte dem, medens et Mindretal kun vil nægte 7 af dem. Ministeren betegnede allerede paa Forhaand denne Rægtelse som uholdbar; det Løb jo ganske ængstende, men jeg afventer nærmere Motivering af denne Udtalelse. Foreløbig kan jeg ikke se rettere, end at den er særdeles holdbar. Der er stor Tilbøjelighed til at

stærkere fra Aar til Aar. I 1892—93 forøgede man Antallet med 8, i 1893—94 med 11, og nu foreslaas der for 1894—95 22. Det er slet ikke smaa Spring, der her gøres, og hvis Ministerens Forslag blev vedtaget, stod vi med 347 Postbude i Kjøbenhavn. Det der paaberaabes til Støtte for dette Forslag, er naturligvis Folkemængdens stærke Stigning. Nu er den som bekendt i de sidste Aar ikke saa overvættets stærk. Byen tiltager ikke mere saa stærkt som i en vis Periode af sin Udvikling, og det forekommer mig ogsaa, at selve de Motiver, som ærede Medlemmer forhaabentlig have gjort sig bekendte med, pege i samme Retning, at Udvikelsen ikke er saa stærk. Jeg skal nævne et enkelt Eksempel derpaa. I Banegaardspostkontordistriktet, som utryffeligt siges i Motiverne at være det stærkest bebyggede, forlangte man i Fjor 4 ny Postbude, som ogsaa bevilgedes, og det motiverede man med, at der var 1160 ny Bøjligheder under Opførelse der. Nu forlanger man paa ny 4 Postbude i det samme Kvarter foruden de 4 i Fjor og motiverer det med, at der er 740 ny Bøjligheder under Opførelse. Det er altsaa, at det er en betydelig Formindtelse i Bebyggelsens Stigning; den er langt fra stegen saa stærkt som i Fjor, og alligevel forlanger man det samme Antal Postbude med Hensyn til denne Stigning i Bøjlighedernes Antal. Paa Østerbro f. Eks. motiverer man Fordringen om ny Postbude ved, som der staar i Motiverne, „i alt Fald for en Del berettigede Klager over, at der findes for saa Brevkasser.“ Jeg kan ikke se nogen stor Ulykke i, at de paa Østerbro skulle gaa et Par Skridt længer for at faa et Brev i en Brevkasse. Der er paa Østerbro, efter hvad der forekommer almindelige Menneker, slet ikke saa saa Brevkasser, at det kan siges at være en alvorlig Ulempe for Befolkningen; og det er ogsaa paa en Maade indrømmet ved Motiverne stærkt svævende Udtryk i saa Henseende. Udvalget har altsaa ikke indtaget det Standpunkt, at ville standse med Forøgelse. Vi ville gøre alt, hvad der udkræves af Hensyn til den stigende Befolkning og give 11 ny Postbude ligesom i Fjor, endstaa Motiverne i og for sig synes at tyde paa, at man maaste end ogsaa kunde indskrænke denne Forøgelse noget, idet den Bebyggelse, der henvises til, ikke er saa stor i Aar som i Fjor. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at vi ville alligevel give 11 og derimod nægte de andre 11, medens Mindretallet, som jo vil motivere sit Standpunkt, altsaa har ment at kunne blive staaende ved 7. — Under Nr. 43 i Betænkningen er der en lille Brevveksling om Brevsam-